

«بارتاوا» منتشر شد

کیوسک

شماره جدید مجله‌ی «بارتاوا» که به صورت تخصصی به داستان، روایت، ترجمه، نقد داستان، معرفی کتاب‌های داستانی اختصاص دارد، روانه کتابفروشی‌ها شد. «بارتاوا» از معدود نشریاتِ است که در حوزه «داستان» و «داستان‌فارسی» در ایران منتشر می‌شود. هرچند که اعضای تحریریه‌ی بارتاوا اغلب خراسانی هستند اما داستان‌نویس‌های سرشناس کشور با این مجله همکاری می‌کنند و گستردگی به وسعت جغرافیای ایران دارد. بارتاوا در دوشماره جدید خود که هم‌زمان با تغییر رویکرد این مجله از تاتر، سینما، موسیقی و ادبیات به داستان بود، فقط به داستان، روایت، ترجمه، نقد داستان، معرفی کتاب‌های داستانی وهرآنچه که مربوط به داستان و علی‌الخصوص داستان ایرانی است می‌پردازد آثار داستان‌نویسان در بارتاوا بدون نگاه تعصب‌آمیز دسته‌ای یا گروهی، قومی و قبیله‌ای منتشر می‌شود و حتی در کنار نویسندگان کهنه‌کار، آثار برخی داستان‌نویسان نوگلم که استعداد خوبی دارند هم چاپ می‌شود.

در بخش روایت «بارتاوا» ، «روایت کرونا» به شکل فراخوان منتشر شده‌بود که مورد استقبال نویسندگان جوان کشور قرار گرفت و دو روایت هم پس از دوری توسط دبیر این بخش برگزیده و در مجله چاپ شده‌است. بخش معرفی کتاب مجله هم به معرفی «کتاب‌های داستانی» اختصاص دارد.

براساس اعلام روابط عمومی «بارتاوا» این مجله از انواع دیدگاه‌های ادبی و ایده‌ها برای غنی‌تر شدن این فصلنامه فرهنگی استقبال می‌کند و با وجود اینکه در حدود ۲۰۰ صفحه منتشر می‌شود اما تلاش شده قیمت آن در مرز ۴۰ هزارتومان باقی بماند تا مخاطبان راحت‌تر بتوانند این فصلنامه را تهیه کنند.

اضافه می‌شود این مجله با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی چاپ می‌شود.

فاطمه ترکاشوند: طبق ماده۴۹ قانون مطبوعات مصوب

مجلس شورای اسلامی صاحب امتیاز موظف است **خبرنگاران و دست‌اندرکاران رسانه‌اش را بیمه کند** تا اگر به هر دلیلی رسانه تعطیل شد خبرنگاران بتوانند از حقوق قانونی خود بهره‌مند شوند و در ماده ۳۸ آئین‌نامه اجرایی این قانون، مصوب سال ۹۵ هیئت دولت که الزام قانونی دارد هم گفته شده اگر رسانه‌ای همکاران خود را بیمه نکند مشمول حمایت‌های مادی و معنوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نخواهد شد.

این نکات را ایمان شمسایی، مدیر کل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی یا اشاره به اقدام جدید معاونت مطبوعاتی برای ساماندهی وضعیت رسانه‌ها در آذرماه امسال توضیح داده بود.

اما اینکه این قانون و آئین‌نامه اجرایی آن تا چه اندازه در راستای ساماندهی وضعیت رسانه‌ها خصوصاً در ارتباط با خبرنگاران‌شان مؤثر بوده و ظرف چند ماه اخیر تا چه اندازه برای دریافت کد کارگاهی بیمه برای رسانه‌ها، الزام ایجاد کرده است، موضوعی است که دوباره از ایمان شمسایی پیگیر شدیم.

مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

*** آیا این قانون الان اجرایی شده و رسانه‌ها موظف به گرفتن کد کارگاهی هستند؟**

طبق قانون موظف هستند چون این الزام قانون مطبوعات است، اما فعلاً به خاطر شرایط خاص کرونایی و اقتصادی، فرصتی داده شده تا با تأخیر این کد کارگاهی را دریافت کنند کمالین که قبلاً هم چنین چیزهایی بود. مثلاً ما در پارانه‌ای که الان نوبت پرداخت آن است، صرفاً برای روزنامه‌ها و خبرگزاری‌ها اعمال شده و برای سایرین مثل پایگاه‌های خبری-تحلیلی و هفته‌نامه‌ها و ماهنامه‌ها و فصل‌نامه‌ها اعمال نکرده‌ایم. اما از نظر قانونی آن‌ها هم موظفند.

*** در سال‌های اخیر رسانه‌هایی که در حد یک سایت یا یک کانال تلگرامی یا یک صفحه اینستاگرامی هستند، زیاد شده‌اند و بعضاً در رویدادهای رسمی هم برای تولید محتوا حاضر می‌شوند در حالی که شاید حقوق خبرنگاران‌شان مثل بیمه هم رسمیت نیافته باشد. این الزام کمکی به رفع این مشکل می‌کند؟**

اول اینکه رسانه‌های فعال در تلگرام و اینستاگرام لزوماً رسانه مجوزدار از سوی هیئت نظارت بر مطبوعات که نیستند، یک وقتی رسانه‌ای رسمی مثل همین خبرگزاری مهر، کانال تلگرامی و اینستاگرامی دارد، اما آن رسانه‌ای که هیئت نظارت بر مطبوعات مجوز می‌دهد برای ما در موضوع گرفتن کد کارگاهی مسئله هستند. یعنی اگر من به طور شخصی بروم یک رسانه دایر کنم و چندین هزار عضو هم داشته باشم، الزامی به گرفتن کد ندارم. البته این به آن معنا نیست که این‌ها رسانه نیستند بلکه

مخاطبان عرب زبان اعتراض کرده اند

تقلید از سریال های ترکی و آمریکایی قوامی ندارد!

ساخت نسخه عربی سریال آمریکایی «کت شلوا ری ها»، انتقاد کاربران عرب زبان را برانگیخته است.

به گزارش ایسنا به نقل از الجزیره، پیش از این نیز ساخت نسخه عربی فیلم ایتالیایی «غریبه های تمام عیار»، موجب برانگیختن انتقاد مخاطبان عرب زبان شده بود.

به اعتقاد منتقدان، سازندگان این سریال ها بدون توجه به تفاوت های فرهنگی مردم عرب زبان و مسلمان، صرفا به تقلید کورکورانه از ساخته های غربی ها پرداخته اند.

این روزها نیز ساخت سریالی برای ماه رمضان به تقلید از یک سریال آمریکایی که دقیقاً همان نام آمریکایی اش را هم دارد، انتقاد مخاطبان را برانگیخته است. خبر ساخت این سریال به عنوان مجموعه مناسبتی ماه رمضان آینده، خشم و در مواردی تمسخر کاربران عرب زبان را در فضای مجازی به دنبال داشته است. بسیاری از کاربران ساخت این سریال را در ادامه روند رو به گسترش تقلید ناموفق از آثار غربی و آمریکایی در میان سازندگان عرب زبان می دانند.

همچنین نام یکی از نویسندگان سریال که فیلمنامه های اخیرش با شکست مواجه و بحث برانگیز بوده، دیگر عامل حمله کاربران به این سریال در حال ساخت رضائی است.

برخی از کاربران عرب زبان معتقدند برگرداندن عین به عین داستان و دیالوگ های سریال آمریکایی «کت شلوا ری ها» به عربی از این مجموعه، یک کمدی تمام عیار به بار آورده است.

اگرچه مسئله عربی سازی فیلم های سینمایی آمریکایی – مساله ای که سازندگان عرب زبان به آن اعتراف نکرده اند – موضوعی تکراری و جا افتاده است، اما تا چند سال قبل، مخاطبان عرب زبان به ساخت سریال های تقلیدی عادت نکرده بودند و عموماً سریال هایی از بطن جامعه و فرهنگ خود را از قاب تلویزیون هایشان دیده بودند.

از این رو وقتی در سال ۲۰۱۴ سریالی تقلیدی از یک نسخه کلمبیایی ساخته شد، تعجب مخاطبان را برانگیخت اما با این وجود تا حدودی مورد استقبال قرار گرفت و سرآغازی برای شروع تقلید از سریال های خارجی برای عرب زبان ها شد. بدین ترتیب هر ساله سریال هایی تقلیدی و اقتباس شده ساخته می شد. برای مثال سریال «عروس بیروت» در سال ۲۰۱۹ به تقلید از سریال ترکی «عروس استانبول» ساخته شد.

مدتی پس از تقلید از سریال های طولانی ترکی و ساخت سریال هایی در این سبک، پلتفرم های پخش محتوای عربی ظهور کردند و به تقلید از تنفلیکس به ساخت سریال هایی کوتاه در چند فصل روی آوردند.

عده زیادی از مخاطبان عرب زبان به این تقلیدهای پی در پی معترض اند و می پرسند که مگر تخیل نویسنده های عرب زبان تمام شده است که اغلب سازنگان به دنبال عربی سازی آثار خارجی اند؟

اما در این میان عده ای نیز معتقدند تقلید از آثار موفق خارجی اگر به صورت درست و منطقی انجام شود، ایرادی ندارد.

یک منتقد معتقد است: با وجود تمام ایراداتی که این نوع سریال ها دارند و با وجود ناموفق بودن سازندگان در متناسب کردن داستان ها با فرهنگ عربی، این اتفاق نکات مثبت و آموزه هایی را نیز برای سازندگان داشته است و در هر صورت در جهت تلاش برای نجات سریال های عربی از شرایط بدی بوده که در سال های اخیر دچارش شده اند.

در گفتگو با مدیرکل مطبوعات داخلی وزارت ارشاد

تبعات فعالیت رسانه‌ای در بسترهای نشر غیرقانونی

مانع ادامه حیات رسانه‌های کوچک نمی‌شویم

این‌ها کار را گسترده می‌کند. بنابراین موضوع را به مطبوعات و فعالیت رسانه‌ای برای مجوز گرفتن محدود می‌کنیم و مزایا و امتیازاتی تعریف می‌کنیم که گرفتن این مجوزها، حمایت‌های قانونی و حمایت‌های ملی مثل یارانه و آگهی‌های مطبوعاتی اجاره دفاتر را برای رسانه‌ها تسهیل کند.

*** در کنار این مزایا، الزامات قانونی را هم برای رسانه‌های مجوزدار به همراه می‌آورد؟**

مثل همین ماده ۴۶ قانون مصوب مجلس که می‌گوید اگر یک روزی به هر دلیلی رسانه مجوزداری تعطیل شد، کارکنان و خبرنگاران آن رسانه باید از حقوق قانونی‌شان برخوردار بشوند. در واقع این قانون از خود قشر خبرنگار حمایت می‌کند. الان چقدر پیش می‌آید که خبرنگاری سال‌ها برای رسانه‌ها به صورت ثابت و نه حق‌التحریر که بحث آن جداسـت- کار می‌کند اما بیمه‌ای دریافت نمی‌کند؟ به هر حال این آدم رمانش را تمام وقت در اختیار رسانه‌اش گذاشته، اما به خاطر نبود کد کارگاهی و بیمه، حالا از حقوق اولیه‌اش مثل زمان بازنشستگی و بیمه و... محروم است. این‌ها کم نیستند.

*** آماری وجود دارد که الان چه تعداد از رسانه‌ها کد کارگاهی دارند و چه تعداد ندارند؟**

باید از سامانه «ای رسانه» استعلام کنیم اما به طور کلی حدود ۱۴ هزار رسانه رسمی مجوزدار داریم که تقریباً بالای ۹۰ درصد روزنامه‌ها کد کارگاهی دارند. خیلی کم است روزنامه‌ای که نداشته باشد البته ما وقتی کار را شروع کردیم روزنامه بسیار مشهوری هم بود که سابقه انتشار طولانی هم داشت اما کد کارگاهی نداشت! بعد از اینکه پیامک ما برای صاحبان امتیاز ارسال شد تازه اقدام به ثبت کد کردند. *** به نظر شما این قانون چقدر توان اجرایی دارد؟ مثلاً برای رسانه‌های فعال و پرمخاطبی که فقط در اینستاگرام، صفحه دارند هیچ تبعات قانونی سوئی وجود دارد که او را ملزم به گرفتن مجوز و تبعاً کد کارگاهی کند؟** از زمانی که الزام آرا ابلاغ کردیم، تعداد بیشتری از رسانه‌ها برای دریافت کد اقدام کردند و به نظرم این قانون، قانون مؤثری بوده است. اما بالاخره خود صاحب امتیاز این اختیار را دارد که تصمیم بگیرد چون مراجع قانونی، چنین الزامی را ایجاد نکرده‌اند که مثلاً در صورت عدم دریافت کد کارگاهی، امتیاز رسانه را لغو می‌کنیم یا تبعاتی از این دست، آن‌ها را تهدید کند. البته در برخی موارد این طور است مثلاً ماده ۱۶ قانون مطبوعات تصریح می‌کند که اگر

کتابخانه

توسط انتشارات سوره مهر؛

داستان اسارت نوجوان بوشهری به چاپ پنجم رسید

کتاب «مهمان فشنگ‌های جنگی» نوشته سید قاسم یاحسینی شامل خاطرات مجید بنشاخته (سجادیان) توسط انتشارات سوره مهر به چاپ پنجم رسید.

کتاب «مهمان فشنگ‌های جنگی « نوشته سید قاسم یاحسینی شامل خاطرات مجید بنشاخته (سجادیان) آزاده ایرانی در روزهای پایانی جنگ ایران و عراق به‌تازگی توسط انتشارات سوره مهر به چاپ پنجم رسیده است.

در جنگ همه افراد یک جامعه شرکت می‌کنند وهریک به نوعی با جنگ و عوارضش رو در رو می‌شوند و از آن خاطراتی در ذهنشان شکل می‌گیرد. به همین دلیل جنگ، روایت‌گران گوناگونی دارد؛ از پزشک و سرهنگ گرفته تا یک سرباز ساده تفاوتی نمی‌کند. همه این افراد ناگفته‌های زیادی از مواجه شدن با آن دارند. مجید بنشاخته قهرمان این اثر سرباز ساده‌ای به شمار می‌رود که فقط ۴ روز مانده به قبول قطعنامه‌ی میان ایران و عراق به اسارت درمی‌آید. این آزاده دو سال از عمرش را در اردوگاهی که توسط صلیب سرخ به ثبت نرسیده بوده است، می‌گذراند و مرارت‌های زیادی می‌کشد. او

خاطرات حضورش در این اردوگاه را برای سید قاسم یاحسینی شرح داده و این نویسنده نیز گفته‌هایش را با نثری یکپارچه و روان گردآوری کرده است.

راوی این کتاب در روستایی حوالی بوشهر که به آن «چاه تلخ جنوبی» گفته می‌شود، زندگی می‌کرد. او فرمانده نبود و در قرارگاه‌ها برو و بیایی نداشت. یک نیروی ساده به شمار می‌رفت و با همان سادگی روستایی‌اش از دشت‌ها و کوه‌های سرزمینش در غرب و جنوب مراقبت می‌کرد تا پوتین‌های بیگانه به این صفحات زیبا راه نیابد، اما پیچیدگی‌های جنگ از او مرد آزموده‌ای به بار آورد که حتی توانست سختی‌های جانگاه اسارت را در اردوگاه‌های عراق پشت سر بگذارد. این اثر رنج‌ها و امیدهای یک نوجوان روستایی را در دفاع از آب و خاکش در برابر دیدگان شما به نمایش می‌گذارد تا تعریف دیگری از دفاع مردمی برایتان معنا پیدا کند. با توجه به تفاوت دستور زبان عصر جنگ و بعد از جنگ، باید زمینه‌ای ایجاد شود که با زبان تعقل و آمار، حقایق دوران دفاع مقدس به جامعه انتقال یابد.

تدوین این کتاب هم به شکلی است که آن را به روایتی همچون قصه تبدیل کرده که ماجرا را از روستای محل زندگی صاحب خاطرات شروع می‌کند و در میان راه، به سنگرها و خاکریزهای گوناگون در جنگ سر می‌زند و به روزهای سخت و طاقت‌فرسای حضور در اردوگاه‌های عراق می‌رسد و در پایان هم به خاک ایران ختم می‌شود.

چاپ پنجم این‌کتاب با شمارگان هزار و ۲۵۰ نسخه عرضه شده است.

مقدار مشخصی زمان از گرفتن مجوز آن بگذرد اما منتشر نشود، لغو امتیاز خواهد شد.

ماده ۴۶ هم می‌گوید رسانه موظف است بیمه کند اما ما نگفتیم اگر کسی بیمه نکرد، لغو امتیاز می‌شود چون یک زمانی، یک فردی، یک سایت یا صفحه شخصی می‌زند و خودش همه کارهایش را انجام می‌دهد و حق دارد که فعالیتش را داشته باشد و بیمه‌ای نخواهد. حالا اینکه به لحاظ قانونی مجوز دادن به این رسانه درست است یا نه بحث دیگری است اما اگر مجوز داده شد، من نمی‌توانم او را ملزم به گرفتن کد کارگاهی کنم.

با این حال در این موارد هم برخورد قانون مطبوعات تشویقی است و می‌گوید اگر کسی حمایت می‌خواهد، برود کد کارگاهی بیمه را دریافت کند اما این موضوع برای ادامه حیاتش نباید مانعی بتراشد. بنابراین مانعش نمی‌شویم اما حمایتش می‌کنیم. منطقی هم هست چون چیزی مثل یارانه قرار است کسری بودجه شما را جبران کند و طبیعتاً رسانه‌ای که تعداد بیشتری نیرو دارد و توان بیشتری برای فعالیت می‌گذارد، حق بیشتری از یارانه و حمایت‌های دیگر دارد.

اشتباهی که اینجا در بخشی از اهالی رسانه وجود دارد این است که فکر می‌کنند یارانه مطبوعات برای این است که رسانه‌های ضعیف را ارتقا دهد. شاید این هم باشد اما وظیفه اصلی یارانه و بودجه حمایتی طبق تعریف قانون، است که یارانه مطبوعات، پولی است که از بودجه

عمومی برای ارتقا فرهنگ مطالعه و رشد سواد رسانه‌ای مردم باید هزینه شود و رسانه‌ای که بیشتر در این راستا تلاش می‌کند و تعداد نیروهای بیشتری را هم سر کار برده و اشتغال‌زایی کرده و هزینه‌های بیشتری هم دارد، طبیعتاً حق مضاعفی هم از یارانه مطبوعات دارد. اما به هر حال ما هم نمی‌خواهیم مانع فعالیت سایر رسانه‌های کوچک باشیم. شاید حتی بشود از این ماده قانونی تفسیری در این راستا استفاده کرد که چنین رسانه‌هایی لغو مجوز شوند اما ما چنین تفسیری نداریم و فقط می‌گوییم که حمایت‌هایمان معطوف به آن دسته‌ای خواهد بود که در دریافت می‌کنند. ا مهر

تماشا

اهالی رسانه نگران تکرار برخورد با خبرنگاران بوشهری

خبرنگاران را ارج می‌نهم.»

در این چند روز مسئولان استان و اصحاب رسانه پیکیر این حادثه بی‌سابقه بودند و در رسانه‌ها و فضای مجازی استان بازتاب گسترده‌ای داشت.

سید محمد محمد مشاور رئیس‌جمهور و دبیر

شورای‌عالی مناطق آزاد، تجاری، صنعتی و ویژه در هفته جاری سفری به استان بوشهر داشت و ضمن بازدید از برخی واحدهای تولیدی، بندر بوشهر، جزیره نگین و اراضی منطقه آزاد بوشهر، راه، به سنگرها و خاکریزهای گوناگون در جنگ سر می‌زند و به روزهای سخت و طاقت‌فرسای حضور در اردوگاه‌های عراق می‌رسد و در پایان هم به خاک ایران ختم می‌شود.

شورای‌عالی مناطق آزاد، تجاری، صنعتی و ویژه در هفته جاری سفری به استان بوشهر داشت و ضمن بازدید از برخی واحدهای تولیدی، بندر بوشهر، جزیره نگین و اراضی منطقه آزاد بوشهر، راه، به سنگرها و خاکریزهای گوناگون در جنگ سر می‌زند و به روزهای سخت و طاقت‌فرسای حضور در اردوگاه‌های عراق می‌رسد و در پایان هم به میدان آورده‌اند.

همین شرایط و البته موضوعاتی دیگر باعث شد تا فرز آخر بیانات مقام معظم رهبری در مراسم تنفیذ حکم سیزدهمین دوره ریاست جمهوری اسلامی ایران به اهمیت توجه به تحرکات دشمن و لزوم تقویت جریان رسانه‌ای انقلاب اختصاص یابد.

آنچه آورده شد نشان دهنده اهمیت جایگاه رسانه و لزوم تقویت جریان رسانه‌ای انقلاب توسط متولیان امر است، اما در روزهایی که خانواده همیشه همراه و پیشرو رسانه با کمترین امکانات و تنها با اتکای به قدرت ایمان در میانه میدان جهاد تبیین ایستاده‌اند، شاهد بروز رفتاری به دور از شان ایشان هستیم.

بی‌احترامی و اهانت به محمد‌های حاجی زاده، خبرنگار ساعی و توانمند استان بوشهر در حاشیه سفر یک مقام کشوری، موجب تأثر و تألم خاطر مردم استان و به ویژه همراهان سخته‌کوش رسانه را به وجود آورده که موج همراهی و حمایت‌های مردمی از وی نشان دهنده عمق ارتباط و تعهد اصحاب رسانه به موضوعات و رفع مصائب مردم است.

به گزارش خبرنگار مهر، این اتفاقات موضوع تازهای نیست و بارها و بارها خبرنگاران رسانه‌های مختلف از سوی همراهان مسئولان کشوری در شهر خودشان مورد هتک حرمت قرار گرفته‌اند.

اهالی رسانه ضمن محکومیت این مسائل، نگران تکرار آن هستند و انتظار می‌رود که مسئولان، ضمن برخورد جدی و بازدارنده با این مسائل، مانع از تکرار آن در آینده شوند.